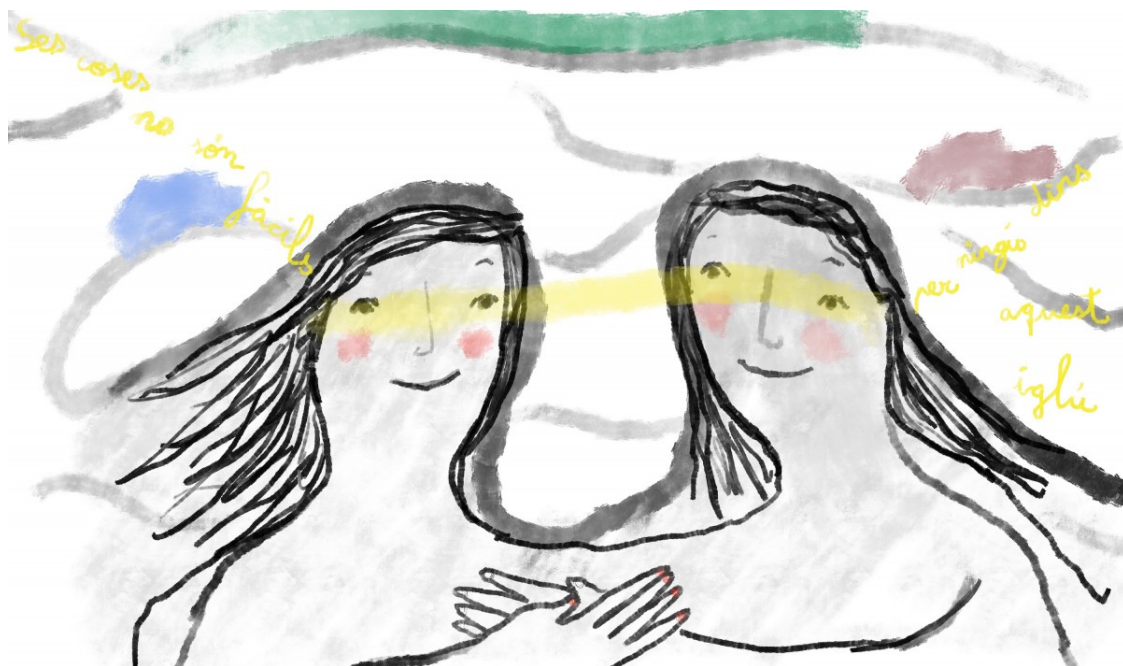

Tres minuts

Soc cançó vella que torna a plorar, fera tendra que reneix a cent per hora

Eva Armisén

El cotxe és un altre i els dits de les mans del volant tenen les ungles pintades. Però sona una cançó com un lament que ve de lluny. Ses coses no són fàcils per ningú dins d'aquest iglú.

I soc la d'abans durant tres minuts. La del Clio blau, la que no es pintava mai les ungles. Tan descongelat, tanta longitud, tan ple de finals. La que no es va voler perdre aquell concert de comiat. La que no s'havia mort encara d'un fred tan fred.

El radar trampós segueix on era, més enllà vindrà un mar que em sap fer seva i potser jo tampoc m'he mogut tant: em miro endins i em reconec. Soc cançó vella que torna a plorar, fera tendra que reneix a cent per hora, àtoms que fugen d'un hivern que ja se'n va.

Es meu desert, sempre es meu desert.

Eva Piquer

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=9p2A85OgDe4>

